

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 024644 22 Кж 15
Бања Лука, 28.04.2022. године

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављено од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог М.В., због кривичног дјела злочиначко удружење из члана 383 став 1 у стицају са кривичним дјелима отмица у покушају из члана 165 став 2 у вези са ставом 1 и чланом 20 и тешко убиство из члана 149 став 2 Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби његовог браниоца против рјешења Окружног суда у Бањој Луци – Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024644 22 К 2-п од 21.04.2022. године, донио је дана 28.04.2022. године,

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог М.В. изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци – Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024644 22 К 2-п од 21.04.2022. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци – Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024644 22 К 2-п од 21.04.2022. године, након што је оптужени М.В., због кривичних дјела злочиначко удружење из члана 383 став 1 и убиство из члана 148 став 1 у вези са чланом 23 Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) оглашен кривим и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 14 (четрнаест) година и 6 (шест) мјесеци, против оптуженог је продужен притвор из разлога прописаних у члану 197 став 1 тачке а) и в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), тако да по том рјешењу може трајати до правноснажности пресуде, а најдуже док не протекне вријеме трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

Против овог рјешења жалбу је благовремено изјавио бранилац оптуженог Раде К. Ђулибрк, адвокат из Бање Луке, због битне повреде одредаба кривичног поступка, са приједлогом да се жалба уважи, рјешење укине и оптужени пусти на слободу, уз изрицање мјера забране и одређивање јемства.

Испитујући побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима, у смислу одредбе члана 320 ЗКП РС, овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Пажљивом анализом побијаног рјешења у правцу жалбених навода није нађена битна повреда одредаба кривичног поступка на коју жалба указује. Основана сумња се не утврђује приликом одређивања или продужавања притвора након доношења првостепене пресуде. Сходно одредби члана 203. став 1 ЗКП суд је дужан само да утврди постојање притворских разлога из тачке а), в) и г) наведеног члана, јер је доношењем и изрицањем првостепене пресуде основана сумња прерасла у извјесност, што је виши степен од основане сумње.

Што се тиче постојања притворских разлога по којима је притвор против оптуженог продужен овај суд налази да је побијано рјешење у том сегменту такође правилно и законито. Чињенице да је оптужени, након извршења кривичних дјела био недоступан органима гоњења и лишен слободе по потјерници, а затим екстрадиран из Републике Србије, повезане са тежином кривичних дјела за која је оглашен кривим, и по оцјени овог суда, представљају околности које указују на опасност бјекства, што представља притворски разлог из члана 197 став 1 тачка а) ЗКП РС.

У односу на притворски разлог из члана 197 став 1 тачка в) ЗКП РС, овај суд налази да се у рјешењу правилно цијени вишеструка осуђиваност оптуженог за разна кривична дјела, укључујући и кривична дјела против живота и тијела, а за које је сада оглашен кривим и осуђен на казну затвора, што јесу нарочите околности које оправдавају бојазан да ће он боравком на слободи поновити кривично дјело, с обзиром да досадашње осуде нису оствариле сврху кажњавања у сегменту специјалне превенције.

Одлуком суда о притвору и датим разлозима за његово продужавање одговорено је и на приједлог одбране о одређивању јемства и мјера забране да се сврха обезбјеђења присуства оптуженог и несметано вођења кривичног поступка не може остварити другим мјерама осим притвором. Одређивању јемства овдје, поред наведених разлога, нема мјеста и ради тога што се оно може одредити само када би се оптужени имао ставити у притвор због скривања и опасности од бјекства, а у конкретном случају је против њега притвор продужен и због итерацијске опасности која не представља основ за јемство.

С обзиром на наведено овај суд налази да нису почињене битне повреде одредаба кривичног поступка на које жалба указује, због чега је она неоснована као и њено залагање да се притвор укине и оптужени пусти на слободу уз изрицање мјера забране и одређивање јемства.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 337 став 3 ЗКП РС,
одлучено ја као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић